

но сега наченѣ да чѣвствѣва само-
тѣ-тѣ си. Удивлена отъ ново чѣв-
ство и позна отъ ѹныніе отхажда-
ше или сѣдаше часто отъ доло под-
сѣнки-тѣ си, и говоряше така съ се-
бе си. Защо ли богови-тѣ ны тѣрихъ
тѣка сами? най вѣдни отъ сички дрѣ-
ги направи, защо се създадохмы, и за-
що еще съществуваме? о! ахъ го
чѣвствѣвамъ иначе, защо толко ѹмръ-
зване (созвиріа) като да ми липсва
нѣщо което немога да го наименѣва;
извѣстно че го чѣвствѣвамъ, какъ не
се създадохъ за тѣхъ самотѣ. Извѣ-
стно че се е случило нѣкое чѣдо съз-
насъ, което майка ми ѹкрива отъ
мене ахъ го видѣхъ всякога окрѣта-
въ чело-то и едно печално таин-
ство, и ако из попитамъ, изли-